

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Roșca Iurie, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Iurie împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea Silvo - Cinegetică Manta V” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului și a prejudiciului moral cauzat, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 05 februarie 2014, Roșca Iurie a depus cererea de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea Silvo - Cinegetică Manta V” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului și a prejudiciului moral cauzat solicitînd anularea ordinului nr. 21-c din 11 februarie 2014, emis de directorul ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Manta V”, privind concedierea acestuia din funcția de pădurar, restabilirea la locul de muncă în funcția de pădurar al ÎS „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Manta V” cu încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, perceperea în beneficiul său de la pîrît a pagubei morale în mărime de 10 000 lei, cauzată ca urmare a concedierii ilegale, și încasarea de la pîrît în beneficiul său a cheltuielilor judiciare pe care le va suporta în proces.

În argumentarea cererii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 21-c din 11 februarie 2014 emis de directorul Î.S. „Întreprinderea Silvo-Cinegetică Manta V” a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii - pentru pierderea încrederii angajatorului față de reclamant.

Menționează reclamantul că, drept temei de concediere a servit concluzia eronată a angajatorului, precum că în rezultatul inventarierii inopinate a bunurilor material aliate sub gestiunea sa, din data de 15.01.2013 și 05.02.2014, s-a constatat lipsa lemnului de foc, specia salcie, în volum de 196,4 m/steri în sumă de 49 100 lei.

Consideră reclamantul, că ordinul de concediere este ilegal, bazat pe motive inventate, motiv pentru care solicită anularea acestuia.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 16 ianuarie 2015 (f.d. 93-95 cererea de chemare în judecată depusă de Roșca Iurie) s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a menționat că motivul invocat în acțiune nu este bazat pe suport probator.

La 30 ianuarie 2015 și la 23 aprilie 2015, Roșca Iurie a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2015 s-a respins ca fiind nefondat apelul declarat de către Roșca Iurie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 16 ianuarie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Roșca Iurie a declarat recurs prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2015 ca fiind ilegală și neîntemeiată cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă, și anume să fie anulat ordinul nr. 21-c din 11 februarie 2014 emis de către directorul Întreprinderii de Stat „Întreprinderea Silvo - Cinegetică Manta V” privind concedierea sa din funcția de pădurar, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu pe toată perioada de absență, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, cauzat de concedierea ilegală și încasarea cheltuielilor de asistență juridică din contul intimatului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 09 iunie 2015 a fost recepționată de către recurent la data de 12.08. 2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 25.09.2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 01.12.2015 reprezentantul Întreprinderii de Stat „Întreprinderea Silvo - Cinegetică Manta V”, Colțeniuc Cristina a înaintat referință prin care solicită declararea recursului înainta de către Roșca Iurie ca fiind inadmisibil.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Roșca Iurie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Roșca Iurie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Roșca Iurie se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea